

Неше Јашин

МАЧКА

АКО БИХ УМРЛА

Ако бих умрла,
желела бих да процветам
на месту где су сахранили ме.

Ако бих умрла,
мрака би се највише плашила,
камо среће да сам могла
да на небеса успењем се!

Цвеће, међу цвећем.
Ако бих умрла,
желела бих да процветам
као поезија у људским срцима.

У забрањени врт онај
желела бих да утонем,
с оне стране међе.

Ако бих умрла,
правила бих се да нисам
да тебе не бих растужила.

ПУТНИК

На мразу,
мој глас путује
заробљен у сећању,
он тугује.

БУНАР

Није било другог бунара
у који бих упала.
На крају сам
у љубав утонула.

ЧОВЕК МОРА ЗЕМЉУ СВОЈУ ДА ВОЛИ

Човек мора земљу своју да воли,
овако је мој отац увек говорио.
Моја земља, подељена је на дела два,
који од њих треба да заволим ја?

МАЧКА

Мачка ми је у крило скочила,
док сам књигу читала
и море посматрала.

Сунце ме је миловало
а ја сам мачку.
Један уснули чамац прође,
окренух страницу ,
а мачка је прочита.

У том је трену
око мене било других људи
али у оклопу свом срдитом
ја сам само мачки допустила
да у мој живот уђе.

МРТВА ДЕЦА

На турској страни,
у једном маленом гробу,
једна жртва рата –
дете са Кипра, рече:
„Људи, зашто сам умро ја,
људи, био сам још мали,
ништа лоше нисам скривио
зашто сте ме стрпали у овај мрак?”

На грчкој страни,
у једном маленом гробу,
под дрветом рогача
једна жртва рата –
још једно дете са Кипра, рече:
„Зашто сам умро ја,
ништа лоше нисам скривио,
уз дрво рогача желим да се успењем
зашто сте ме стрпали у овај мрак?”

ЗАЋУТА

Сањала сам један глас,
врхове мојих прстију додирују
пољупци с укусом јагоде –
тихих вода жуборење.

Љубав се купала у језерима,
песме су бели чаршаф простирале,
док ме је љубио, лептир ми је на косу слетео.
Жубор воде је с рукама мојим зборио.

Док се отварао, цвет се тог гласа уплашио
трава је треперила попут лепета,
то беше птица блаженства
што одлете недалеко.

То беше таква љубав, да
магију би покварио тај глас,
зато, заћута.

МЕСЕЦ ЈЕ ОД ЉУБАВИ САЗДАН

Месец је од љубави саздан,
то сам схватила
док сам га с тобом посматрала.
Поглед је твој од месеца саздан
ти си од ватре, пољупца и светлости саздан
а ја од тебе саздана.

НЕШЕ ЈАШИН, кипарска Туркиња, позната песникиња и интелектуалка, рођена је 1959. године у Никозији. Потиче из познате књижевне породице. Њен отац, Озкер Јашин, цењени је турско-кипарски песник, као и брат Мехмет Јашин, који је такође познати и награђивани турско-кипарски књижевник. Осим писања поезије, Неше Јашин, бави се и писањем колумни за турске и кипарске новине. Мировни је активиста и професор на Одсеку за турске и блискоисточне студије на факултету у Никозији. Велики број њених песама, преведен је на грчки и енглески језик, као и на двадесетак светских језика. Живи и ради у јужном делу Никозије.

С шурског превела и белешку сачинила АНА СТЈЕЉА